

ningsmand, som i en Række af Aar ikke har tænkt sig mere ind i hiin Metier, kun er en indbildt Størrelse som vaabenøvet Mand, og Uretten mod ham er stor, og Uretten mod Staten endnu større, thi for hver gift Mand med Familie, der skydes bort, dræbes En, der skal forsørge mange Menneſker, medens den unge Mand dræbes alene. Der ligger altsaa mellem Lovforslaget, saaledes som vi have stillet det frem, og saaledes som det er kommet frem fra Ministeriet, en ganske overordentlig Forskjel i den Maade, hvorpaa man behandler Befolkningen, naar man gaaer ud fra det Ønske at gjøre Byrde og Pligt saa lige som muligt. Jeg skal ikke opholde Forsamlingen længere. Jeg har gjort mig Umage for at vise, at der i Sessjonerne findes det dobbelte Element: Commissionsen, som handler for Ministeriet, for at fuldstændiggjøre Listerne og give dem deres Bedtegning, og, om jeg saa maa sige, Domstolene, som efter disse Bedtegninger afgjøre de paa-gjældende Personers Skæbne. Kan Listeindretningen gjøres saaledes, at den personlige Fremtræden ikke bliver nødvendig, hvilket er Tilfældet paa mange Steder i Europa, saa kommer den virkelige Udskrivning ikke til at være Andet end efter Bedtegningen i Listerne at sige: det Mandſkab skal møde, og det Mandſkab skal ikke møde. Det kan ikke nogensinde have været Meningen, ved Grundloven at sige, at der først i den skal gives en grundlovmæssig Bestemmelse, men at man dernæst ved en senere Lov skal være nødt til at gaae aldeles udenfor denne grundlovmæssige Bestemmelse; det er tværtimod en Pligt at fortolke den senere givne Lov, som kun er en almindelig Lov, og ingen Grundlov, saaledes, at Grundlovens Bestemmelser kunne opfyldes, og der er heller ingen Banffeligheder i saa Henseende. Jeg maa endnu kun tilføie, at Faren for, at Krigsministeriet skal bebyrde sig med Udgifter ved Indkaldelsen af dette unge Mandſkab ikke er tilstede, thi Finantsloven sætter Begrænsningen, og paa den anden Side vil jeg heller ikke paa nogen Maade anerkjende Banffeligheden af, med de Midler, der gives Krigsministeren, at benytte denne Lov i en meget betydelig Udstrækning, allerhøjest saalænge vi holde saamange Cadres under Vaaben, som vi for Diebliffet have.

Krigsministeren: Jeg skal ikke indlade mig paa Debatten om Indledningen til Comiteebetænkningen, men overlade til min høitærede Collega, Justitsministeren, i saa Henseende at besvare den sidste ærede Tale. Jeg skal kun i Anledning af hans Foredrag, forsaavidt det knyttede sig til Lovforslagets § 1, yttre, at hans Bemærkninger egentlig først kunde faae Gyldighed, naar der var Tale om Krigstid, thi da først er det, der kan blive Spørgsmaal om at indkalde Forstærkningsmandſkabet, og at indkalde det med Tilføisættelse af yngre Mandſkab, netop fordi dette sidste ikke er indøvet. Under sædvanlige Forhold vil dette derimod ikke blive Tilfældet, og det er dog vistnok de sædvanlige Forhold, man bør gaae ud fra. Vel er det sandt, at Forholdene for nærværende Tid for en Deel ere extraordinære, men det er dog at haabe, at det ikke vil være Aar, førend vi vende tilbage til en normal Tilstand. Da nu Krigsministeriet i sin Tid — det falder allerede langt tilbage i Tiden, jeg troer Correspondencen daterer sig fra Januar og Februar Maanedene — skulde opgive Tallet af det behøvende nye Mandſkab, var der ikke Anledning til at lægge disse extraordinære Forhold til Grund, idet man, maaskee navnlig paa den Tid, stod i den Formening, at Forholdene snart vilde blive ordnede, og man har derfor kun calculeret den sædvanlige Tilgang for de ved Organisationsplanen af 1842 normerede Afdelinger. Man maa dernæst lægge Mærke til, at, hvad der er forlangt og hvad der her er Gjenstand for Dmtale, kun er hvad der er forlangt for Kongerigets Bedkommende, ikke hvad der forlanges for Slesvigs Bedkommende; thi de slesvigſke Afdelinger ville naturligviis blive rekruterede derfra. Der er, som Justitsministeren har gjort opmærksom paa, i det Hele en Udskrivningsmasse af 7,000 Mand; af disse har Regjeringen forlangt 3,011 til de ifølge Planen af 1842 normerede Afdelinger for Kongeriget Danmark; der stilles altsaa ved Udvalgets Forslag endnu et Antal af næsten 4,000 Mand til Krigsbestyrelsens Raadighed. Det kan nu vistnok under visse Omstændigheder være fordeelagtigt for Krigsbestyrelsen at have fri Haand til at indkalde et saadant Antal; men paa den anden Side ligger der, hvad